

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 220

Sobota, 19 września 1942 r.

Rok II

O każdą ulicę, dom i rumowisko walczą w Stalingradzie

BERLIN, 18. 9. — W związku z zaciętym zmaganiem się o Stalingrad dowiaduje się DNB z miarodajnych kół wojskowych następujących szczegółów:

Zacięte walki uliczne w obrębie miasta toczyły się również w środę. Bolszewicy daremnie usiłowali rozetrwać dla wyciszenia ataku niemieckiego i rozpaczliwie powstrzymać grożącą zagładę. W żadnym miejscu nie udało im się powstrzymać niemieckich strzelców piechoty, grenadierów broni pancernej i pionierów, łamiących każdy opór. Wszelkie kontrataki bolszewików odparto.

Oddziały sowieckie niejednokrotnie umocniły się w domach miasta, które po większej części zostały zburzone do fundamentów granatami artyleryjskimi i bombami lotnictwa niemieckiego. Z uporem straceni bolszewicy walczą o każdą ulicę, o każdy dom i o każde rumowisko. Bolszewikom wydzierano krok po kroku każdą piędź ziemi o którą gorąco walczone. Wszelkie próby zmierzające do zatrzymania zagłady rozbiły się o zdecydowaną siłę ofensywną wojsk niemieckich. Oczyszczanie dzielnic miasta z rozbitych resztek wojsk bolszewickich skutecznie postępuje naprzód.

Szereg następujących cyfr świadczy o powadze tych walk i rozmiarze zniszczenia. Jedna ze zmotoryzowanych niemieckich dywizyj piechoty walcząca pod Stalingradem od czerwca zabrała do niewoli 21.000 jeńców oraz zniszczyła 160 pancernych wozów bojowych, 281 armat, 36 dział salwowych, 42 działa przeciwpancerne, 609 karabinów przeciwpancer-

Katastrofa samolotu

STAMBUL, 18. 9. — Jak donoszą z Adana, angielski samolot komunikacyjny, pełniący służbę kurierską pomiędzy Adana i Kairo, w poniedziałek w czasie startu w Adana spadł na ziemię w pobliżu dworca kolejowego wskutek uszkodzenia silnika. Trzech pasażerów odniosło ciężkie rany i przewieziono ich do szpitala.

20 marynarzy rannych

SZTOKHOLM, 18. 9. — We wtorek w Liverpoolu balon zaporowy spadł na dach domów i eksplodował. Wskutek tej katastrofy, według doniesienia Rautera, odniosło rany 20 marynarzy i cały szereg osób cywilnych.

nych, 71 miotaczy płomieni oraz 85 samolotów.

Rozbudowane na kształt bunkrów bloki domów na obszarze miasta oraz liczne magazyny aprowizacyjne i arsenały również w dniu wczorajszym znajdowały się znowu pod gradem bomb niemieckich samolotów bojowych i nurkowych. Kontrataki oddziałów sowieckich rozbiły się o niewzruszoną siłę bojową wojsk niemieckich, które skutecznie wspierane

były przede wszystkim w północnej części Stalingradu atakami dziennymi i nocnymi niemieckimi samolotów bojowych. Na wschód od Wołgi lotnictwo bojowe bombardowało dworce Baskunczak i Lipki. W walkach powietrznych myśliwcy niemieccy przy utracie jednego własnego samolotu zestrzelili w rejonie Stalingradu 33 samoloty bolszewickie, a sześć dalszych maszyn strąciła artyleria przeciwlotnicza.

Bolszewicy wyniszczają ludzi i sprzęt w bezskutecznych kontratakach

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 18 września:

Nad rzeką Terek niemieckie formacje pancerne wspomaganie akcją samolotów burzących w koncentrycznym ataku zniszczyły dwa nieprzyjacielskie bataliony i zdobyły 41 dział.

W walce o Stalingrad, w toku zaciętych zmagania, osiągnięto dalsze sukcesy w ścisłej współpracy armii lądowej i lotnictwa.

Ponownie ataki nieprzyjaciela na przyczółek mostowy Woroneż zostały odparte wśród krwawych dla nich strat. Od dnia 15 września w rejonie tym zniszczono 91 czołgów sowieckich. Nocne i dzienne ataki lotnictwa skierowały się na lotniska, położone na zapleczu nieprzyjaciela.

Na południowy-wschód od jeziora Ilmeń i na południe od jeziora Ladoga załamały się wśród znacznych strat ponownie lokalne ataki znaczniejszych sił nieprzyjacielskich.

Lotnictwo sowieckie straciło w dniu 16-go i 17-go września 146 samolotów. Zginęło 6 aparatów niemieckich.

Dzienne i nocne ataki niemieckich samolotów bojowych skierowały się na ważne pod względem wojennym urządzenia w południowej i wschodniej Anglii. Na wodach Kanału La Manche zatopiono celnymi bombami brytyjską łódź patrolową. Artyleria marynarki zestrzeliła 2 brytyjskie samoloty.

Komunikat fiński

HELSINKI, 18. 9. — Fiński komunikat wojenny z dnia 17 września

brzmi: W południowej części przesyłki Karelskiego usiłował oddział bolszewików w sile plutonu, dokonać wypadu na fińskie pozycje. Oddział ten rozpedzono, podobnie jak i mniejsze oddziały szperaczy, będące w ruchu na pozostałych częściach frontu.

W południowej części frontu wschodniego bolszewicy kontynuowali swój nacisk na punkt, w którym wczoraj dokonali ataku i bez względu na szczególnie dotkliwe straty w ludziach rzucali wciąż nowe siły pod gwałtowny ogień zaporowy fińskiej artylerii i broni piechoty. Wtargnęli oni przy tym do pierwszych linii jednej z fińskich baz operacyjnych, gdzie jednak atak zatrzymano. Na innym odcinku fińskie granatniki rozproszyły pod zasłoną dymną oddział bolszewicki w czasie grupowania się. Na pozostałych częściach frontu wschodniego akcje oddziałów szperaczy. Lotnictwo fińskie dokonało w południowej części frontu wschodniego silnych i skutecznych ataków bombowych na centra zaopatrzenia bolszewików. Fińska ziemna obrona przeciwlotnicza zestrzeliła na tym samym froncie je-

Nowi ministrowie japońscy przyjęci przez cesarza

TOKIO, 18. 9. — Prezes biura informacyjnego rządu Masayuki Tani został mianowany ministrem spraw zagranicznych. Równocześnie zatrzyma on stanowisko prezesa biura informacyjnego.

Minister spraw zagranicznych Masayuki Tani liczy 54-ty rok życia. Od października 1921 r. jest prezesem biura informacyjnego rządu. W roku 1914 wstąpił do służby w ministerstwie spraw zagranicznych i był m. in. czynny w Kanto-

nie, Hamburgu, Holandii, Paryżu, Waszyngtonie i Mandżukuo. W roku 1933 był on posłem w Austrii i na Węgrzech, w r. 1936 przedstawicielem dyplomatycznym w Chinach, po czym w r. 1940 za urzędowania ministra spraw zagranicznych Arity, został powołany na stanowisko wiceministra.

TOKIO, 18. 9. — Japoński doradca gospodarczy przy rządzie nankińskim i b. minister finansów Kazuo Aoki został mianowany ministrem bez teki. Jak donosi w związku z tym japońskie biuro informacyjne Domei, nowo mianowany minister będzie miał powierzone sobie zadania nowego ministerstwa dla wielkiej Azji Wschodniej.

TOKIO, 18. 9. — W obecności japońskiego prezydenta ministrów Tojo cesarz japoński przyjął już we czwartek o godzinie 11-ej w pałacy cesarskim osobiście dwóch nowo mianowanych ministrów: Tani i Aoki i powierzył im nowe stanowiska. Zdaje się to potwierdzać — jak donosi Domei — że Aoki otrzyma tekę ministra Wielkiej Azji Wschodniej, gdy tylko ministerstwo to ostatecznie powołano zostanie do życia. Jako termin oznacza się dzień 1-go października. Powierzenie Aoco tego stanowiska uważa się w kołach politycznych tym bardziej za prawdopodobne, ponieważ Aoki uchodzi nie tylko za eksperta w dziedzinie finansów, lecz i dlatego, że m. in. także zajmował stanowisko prezydenta urzędu planowania przy rządzie oraz stanowisko wiceprezydenta biura dla spraw mandżurskich.

Komunikat włoski

RZYM, 18. 9. — Włoski komunikat z czwartku brzmi: Działalność artylerii i oddziałów szperaczy na froncie egipskim. Lotnictwo zaatakowało gwałtownie i skutecznie bombami i ogniem karabinów maszynowych brytyjskie oddziały pancerne. Obrona przeciwlotnicza pewnej wielkiej jednostki zestrzeliła jeden samolot brytyjski. Cztery zostały strącone przez niemieckie myśliwce, dwa zaś przez myśliwce włoskie. Jedna z włoskich łodzi podwodnych nie powróciła do swej bazy. Rodziny załogi otrzymały zawiadomienie. Samoloty brytyjskie rzuciły liczne bomby rozpryskowe i zapalające na miasto Benghasi i spowodowały ograniczone szkody w poszczególnych domach. Wśród ludności było trzech zabitych i kilku rannych.

Gratulacje Führera dla Chile

GŁÓWNA KWATERA FÜHRERA, 18. 9. — Führer przesłał prezydentowi republiki Chile Juanowi Antonio Rios z okazji rocznicy niepodległości Chile w dniu 18-go września telegraficznie swoje gratulacje.

Jakie było zadanie wojsk wysadzonych w Tobruku 4 angielskie krążowniki zatopiono

RZYM, 18. 9. — O nieudanej angielskiej próbie wylądowania w Tobruku angielski nadzwyczajny sprawozdawca agencji „Stefani“ podaje jeszcze następujące szczegóły: Od zeszłego miesiąca angielskie dowództwo wybrało specjalne oddziały wojskowe dla przeprowadzenia tego przedsięwzięcia, które już brały udział w obronie twierdzy Tobruku i z tego powodu były dokładnie zaznajomione z terenem i wszystkimi urządzeniami. I tak między innymi znajdują się żołnierze batalionu Argyll and Southerland Highlanders, batalionu Royal Northumberland (Fusiliers), należącego wówczas do 77 dywizji, następnie żołnierze 11 batalionu marynarki, artylerzyści, pionierzy i specjaliści. Przeznaczone do lądowania oddziały były podzielone na dwie grupy i miały za zadanie zdobyć teren położony na około 1000 jardów od brzości portu, aby się móc w nim urządzić do obrony i umożliwić wtargnięcie angielskich sił morskich do portu.

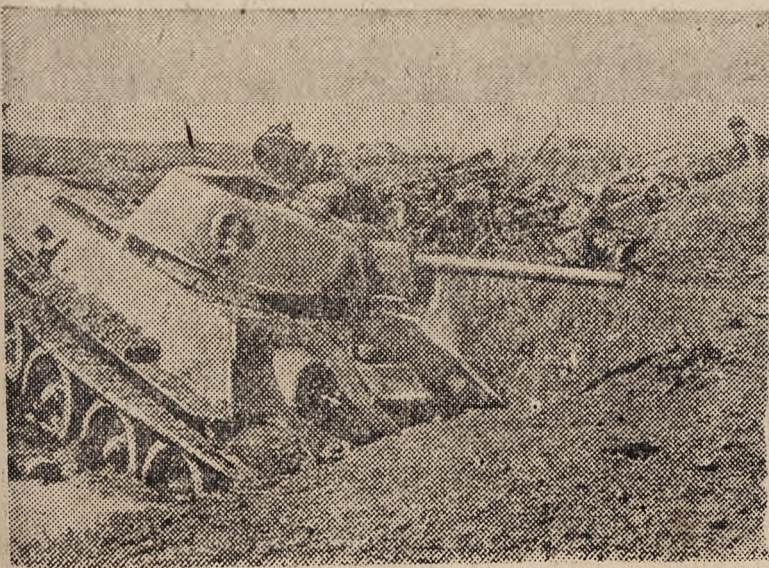
W kombinowanej akcji od strony lądu i morza miały następnie być rozbite urządzenia portowe, mola, magazyny z materiałami pędnymi, baterie artylerii przeciwlotniczej i nadbrzeżnej. Siły morskie Anglików składały się z dwóch krążowników, kilku kontrtorpedowców (4 spośród

nich — jak już doniesiono — zatopionych), licznych innych jednostek, łodzi podwodnych, łodzi korwetowych i ścigaczy. Angielskim oddziałom lądującym nie udało się rozwiązać ani nawet jednego ze swych zadań.

Podczas przygotowywania ataku lotniczego, trwającego kilka godzin, zauważono już pierwsze oznaki próby lądowania Anglików. Na wschód i zachód od twierdzy usiłowali angielskie jednostki zbrojne usadowić się na lądzie, następując w czterech falach pod ogniem baterij nadbrzeżnych, które skierowały już swoje działa przeciwko angielskim okrę-

tom znajdującym się przed portem. Włoskie oddziały piechoty, uzbrojone w karabiny maszynowe i inną lekką broń, zatopiły lądujące łodzie tak, że ze znacznych sił angielskich tylko pewna liczba zdążyła dostać się na ląd i wdrzeć się na krótkiej przestrzeni, gdzie przez inne oddziały piechoty została pokonana.

W tym samym czasie, zgodnie z planem angielskim, motorowe angielskie łodzie torpedowe usiłowaly sforsować wjazd do portu. Energiczny i natychmiastowy udział włoskich małych jednostek marynarki bojowej zmusił Anglików do zaprzestania ataków. W całym czasie walki oraz podczas odwrotu pozostałych angielskich jednostek morskich floty powietrzna atakowała okręty, zadając angielskiej flocie ciężkie straty. Pomiedzy czterema angielskimi kontrtorpedowcami, które zatopiono, znajdują się również 2 kontrtorpedowce „Syk“ i „Zulu“. Brawurowa postawa obrońców spowodowała, że użycie rezerwy, stojącej na wszelki wypadek w pogotowiu, okazało się całkowicie zbędne. Afrykańskie „Dieppe“ — kończy sprawozdawca agencji Stefani — powtórzy się za każdym razem, ilekroć Anglicy będą usiłowali atakować stanowiska przez nas trzymane.

Omentarzysko czołgów sowieckich pod Woroneżem.

